

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليرل کيږي.

۲۲ / شعبان المعظم / ۱۴۴۶ هـ، ق مطابق ۳ / حوت / ۱۴۰۳ هـ، ش

قوي ايمان لرونکی مسلمان هېڅکله د کافرانو او فاسقانو د تبليغاتو تر اغېزې لاندې نه راځي.

الحمد لله رب العالمين، ولي الصالحين، ولا عدوان الا على الظالمين، والصلاة والسلام على امام المتقين وقادة الناس

اجمعين، وعلى آله وصحبه والتابعين رضوان الله تعالى عليهم اجمعين، أما بعد:

قال الله سبحانه وتعالى: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعُوا بِهِ وَاوْرَدُوهُ إِلَى الرُّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهِ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا) النساء: (۸۳)

پتمنو حاضرینو او درنو اوریدونکو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

جگړه او جنگ په دوه ډوله دي. یو فیزیکی او عملي جگړه چې دوه کسان یا دوه دولتونه سره په جنگ شي او یو د بل په مقابل کې له توپونو، ټانکونو او طیارو څخه کار اخلي او یو دبل د شکست په هڅه کې وي.

بله تبليغاتي جگړه ده چې ځینې ډلې یا دولتونه یې د خپل مقابل لورې د نفسیاتو د کمزوري کولو لپاره په کار اچوي.

دتبليغاتي جگړې وسائل د فزیکي جگړې له وسائلو څخه فرق کوي، په تبليغاتي جگړه کې د جگړې وسائل او ابزار تلویزونونه، راډیوګانې، او اجتماعي وسائل دي چې ددغو وسائلو څخه په استفادې سره یو دښمن د مقابل لورې دښمن په ضد د تقریرونو، اخبارونو، نشریاتو له لارې تبليغات کوي ترڅو د خپل مقابل لورې د ولس او جنگیالیو نفسیات او عزم ضعیفه او کمزوري کړي او د هغوی په صفونو کې درز را منځ ته کړي.

هرکله چې دنړۍ زبرځواک امریکا ته او د هغه شریکانو ته د الله تعالی په مرسته او نصرت سره داسلامي امارت مجاهدینو شکست ورکړ او په نړۍ کې رسوا شول؛ نو اوس یې په تبليغاتي جگړه پیل کړی دی او د اسلامي امارت او اسلامي نظام پر ضد وخت په وخت ډول ډول ناوړه تبليغات کوي.

۱- دمسلمانانو په ضد تبليغات او تبليغاتي جگړه د رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه د اصحابو په مقابل کې منافقینو مخ په وړاندې وړله.

تبليغاتي جگړه او د کافرانو او فاسقانو تبليغات د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وخت څخه را روانه ده او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې به منافقانو تل د مسلمانانو د اضطراب او تزلزل لپاره قسماقسیم آوازې اچولې او د مکې مشرکانو به هم مختلف ډول اعتراضونه په رسول الله صلی الله علیه وسلم کول.

چې بیا الله تعالی ددوی له تبليغاتو څخه پرده پورته کړه او داسې یې وفرمایل: (لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا (۶۰) مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخَذُوا وَقَتَلُوا تَفْتِيلًا) الاحزاب: (۶۱)

ترجمه:- قسم دی که منع نشود منافقان (له نفاق خخه) او هغه کسان چې په زړونو د دوی کې رنځ دی (د زنا کولو له بد کارۍ خپلې نه) او بدې آوازې گډوونکي په (بنار د) مدینې کې.

نو خامخا به وگمارو مسلط به کړو مونږ خامخا تا پر دوی، بیا به همسایه توب ونه کړي (دوی) د تا په دغه (مدینه کې) مگر لږ وخت رتلي تر ټلي شوي هر چېرې چې وموندلی شي؛ و به نیولی شي، او و به وژلی شي په وژلو (د خواری سره).

توضیح: په مکه مکرمه کې به مشرکینو ویل چې دا څرنگه پیغمبر دی چې ملائکې ورسره نه گرځي، چا به ویل دا (محمد صلی الله علیه وسلم) لیونی دی یا ورباندې پیریان دي له غیبو خبرونه ورته راوړي، چا به ویل په ده سحر شوی دی او چا به ویل چې (محمد صلی الله علیه وسلم) په خپله ساحر دی.

کله چې نبي علیه السلام مدینې منورې ته هجرت وکړ، نو منافقینو به مختلف تبلیغاتي آوازې اچولې.

امام العز عبدالسلام رح ددې آیت په تفسیر کې وایي: (المرجوفون) څخه مراد د هغو خبرو بیانوونکي چې هغه د مسلمانانو زړونه کمزوری کوي او د مشرکینو زړونه قوي کوي یا داچې ارجاف د فتني لټولو ته ویل کېږي او ارجاف ته ارجاف ځکه ویل کېږي چې په هغې کې د آوازونو اضطراب موجود وي. تفسیر العز بن عبد السلام (ص: ۹۲۰)

په یو بل مبارک آیت کې راځي چې کله منافقانو ته د مجاهدینو د کامیابۍ خبر راوړسېږي او یا دمجاهدینو د شهادت خبر راوړسېږي، نو مخکې له دې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورسېږي دوی د هغې تبلیغات شروع کړي او ژر ژر یې په خلکو خپروي.

الله تعالی فرمایلي دي: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ) النساء: (۸۳)

ترجمه:- او کله چې راشي دې (منافقانو) ته کوم امر (خبره) له امن (نصرت) یا (کوم خبر له) ویرې (هزیمت) نو مشهوروي دوی هغه (خبر).

توضیح: امام طبري رح وایي: (أذاعوا به)، يقول: أفشوه وبثوه في الناس قبل ما أتى رسول الله صلی الله علیه وسلم. تفسیر الطبري (۸/ ۵۶۸)

ژباړه:- د (أذاعوا به) په معنی کې وایي هغه (خبر) افشاء او خپور یې کړي په خلکو کې مخکې له دینه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورسېږي او مخکې له دې چې هغه د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره او لښکر راوړسېږي.

همدارنگه دوی په رسول الله صلی الله علیه وسلم پسې ناوړه تبلیغات کول او ویل به یې: (وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلٍّ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ). التوبة: (۶۱)

ترجمه:- او ځینې له دوی هغه کسان دي چې آزار رسوي دوی نبي ته، او وایي چې دغه (رسول ټول) غوږونه دي (چې هره خبره اوږي او تصدیق پرې کوي)، ووايه (ای محمده! دوی ته) چې دی اوږدونکی د نېکې (خبرې) ستاسې دی، یقین لري دی په (کلام د) الله او باور کوي دی په (خبرو د خالصو) مؤمنانو، او (دی) رحمت دی لپاره د هغو کسانو چې (یواځې یې په ژبه سره ظاهراً) ایمان راوړی دی له تاسې، او هغه کسان چې آزار رسوي رسول الله (محمد) ته؛ مقرر دی دوی ته عذاب دردناک (په آخرت کې).

توضیح: منافقینو به ویل چې نبي علیه السلام یو غوږ دی. یعنی هرڅه چې ورته هرڅوک وایي قبلوي یې. الله تعالی یې ددې تبلیغاتو څخه پرده پورته کړه او ورته یې وفرمایل: چې نبي علیه السلام غوږ دخیر دی او غوږ د شر نه دی. یعنی د خیر خبره اوږي او قبلوي یې او د شر خبره نه اوږي او نه یې قبلوي. تفسیر القرطبي (۸/ ۱۹)

د اسلام د لومړۍ ورځې څخه مشرکانو ډول ډول تبلیغات کول او هغه یې خپرول. کله چې صحابه کرامو حبشې ته هجرت وکړ، مشرکانو دا خبره خپره کړه چې د اهل مکه وو اسلام قبول کړ، ددې تبلیغاتو په اساس صحابه کرام د مکې په لور راگرځیدل، کله چې مکې مکرمې ته نږدی شول ورته معلومه شوه چې دا تبلیغات و او بیرته حبشې ته ستانه شول. [سیره ابن هشام]

همداراز د اُحد په غزوه کې شيطان او د شيطان ملگرو داسې آوازې خپرې کړې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ووژل شو چې دې تبليغاتو د مسلمانانو په روحیه باندې منفي اثر وکړ او ځينو صحابه کرامو د جگړې څخه لاس واخيست او سلاح يې کيښوده. [ابن هشام]

په حديث شريف کې د ناوړه تبليغاتو څخه منع راغلی ده. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: (بِئْسَ مَطِيَّةَ الرَّجُلِ زَعَمُوا). سنن أبي داود

ژباړه:- بده ده هغه سپرلی د سپرې چې هغه گمان د خلکو دی.

يعنې دا ډير بد کار دی چې سپرې د خلکو په زعم او گمان باندې داسې کلک عمل کوي بدون د ثبوت څخه لکه هغه چې يې خپله سپرلی گرځولي وي. لکه مونږ په پښتو کې وايو فلانی په خپله خبره سپور دی يعنې نه تيريري ورڅخه.

۲- قوي ايمان لرونکی مسلمان بايد هيڅکله د کافرانو او فاسقانو د تبليغاتو په وجه د ضعيف او کمزوري نشي، بلکې تل ددښمن په مقابل کې قوت او صلابت اختيار کړي.

مسلمان بايد د ايمان له لحاظه قوي وي او د کافرانو او فاسقانو د بدو تبليغاتو څخه به نه متاثره کيږي، نه به د عاجزۍ احساس کوي او نه به د کمزورۍ احساس کوي، بلکې په ځان کې به قوت او صلابت پيدا کوي او د الله تعالی څخه د ثابت قدمۍ او په کافرانو باندې د غلبې سوال کوي.

الله تعالی فرمايي: (وَكَايْنٍ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلْ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ) (۱۴۶) وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) (۱۴۷) عمران:

ترجمه:- او نه وه وينا د دوی (يعنې وينا د مجاهدينو) مگر دا چې ويل دوی: ای ربه ځمونږ! وبخښه مونږ ته گناهونه ځمونږ! او له حده تېرېدل په (دې) کار ځمونږ کې، او ثابت (تینگ کړه) قدمونه ځمونږ (په طاعت خپل کې)! او مرسته (مدد) وکړه له مونږ سره په قوم کافرانو!.

توضیح: مسلمان بايد د کافرانو او فاسقانو په مقابل کې قوي او مضبوط وي او د الله تعالی په لاره کې که هرڅومره مشکلات ور باندې راشي په خپل حق دريځ باندې به ولاړ وي او ددښمن په مقابل کې به د صلابت په حالت کې وي.

الله تعالی په پورتنې مبارک آيت کې د مؤمنانو درې ډوله صفات ذکر کړي دي چې يو (فماوهنوا) بزدلی او سستي به نه کوي، دوهم:- (وماضعفوا) ضعيفي او ذلت به نه قبلوي، دريم: (ومااستکانوا) عاجزي به نه کوي دښمن ته.

او کافران او فاسقان منافقين بايد په مسلمان کې سختي او صلابت وويني. الله تعالی فرمايي (وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً) (۱۲۳) بايد کافران ومومي په تاسو کې صلابت او استقامت.

ابن عاشور رح وايي: (والغلظة في الحقيقة صلابة الذوات)، التحرير والتنوير (۴/ ۴۴۶) (والغلظة) او غلظت په حقيقت کې د اشخاصو صلابت ته ويل کيږي.

د مؤمن شان بايد داسې وي لکه د صحابه کرامو په شان چې په سختۍ او راحت کې، په خوشحالی کې او په غم کې به د خپل امير او اولو الأمر اطاعت کوي او د حق وينا به کوي هرچيرې چې وي او د حق په لاره کې به د هيچا پروا نه کوي.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ عُبَادَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمُنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةِ عَلَيْنَا وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيْنَمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً. صحيح مسلم (۱۶/ ۶)

ژباړه:- د عباد بن وليد د خپل پلار څخه او بيا د خپل نيکه عباد بن صامت رضي الله څخه روايت نقلوي هغه وايي چې مونږ بيعت وکړ له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په سمع او طاعت سره په سختۍ کې او آسانی کې،

په خوښۍ او نا خوښۍ کې او په غوره کولو نورو خلکو لره پر مونږ باندې او په دې باندې چې مونږ به نزع نکوو د امارت د هغه داهل سره او په دې باندې چې مونږ به حق وایو هر چیرې چې یو . په یو بل روایت کې راځي (أن نقوم بالحق) مونږ به په حق باندې ولاړ یو هرچیرې چې یو او نه به ویرېږو د الله تعالی په لار کې د ملامتیا د ملامت کوونکي څخه .

د کفارو د تبلیغاتو په وجه له کفارو سره ملګرتیا کول ځان په شرک او کفر کې اچول دي ځکه کفار یا ملحدین دي، یا مشرکین دی او مسلمان باید له شرک څخه ځان وساتي. په یو حدیث شریف کې راځي: عن أبي الدرداء قال أوصاني رسول الله صلى الله عليه وسلم بتسع : « لا تشرك بالله شيئا وإن قطعت أو حُرقت ». الأدب المفرد للبخاري (ص: ٤)

ژباړه:- له ابو درداء رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وايي چې ماته رسول الله صلى الله عليه په نهو خبرو وصیت کړی دی. یو داچې شرک مه کوه له الله تعالی سره اگر که ټوټې ټوټې شی او یا په اور وسوزول شی.

که غریبان هرڅومره اسلامي امارت او اسلامي نظام پر بولي او په دې اړه مختلفې تبلیغاتي کارونه کوي قوي ایمان لرونکی یې باید هیڅ پروا ونکړي.

٣- قوي ایمان لرونکی مسلمان باید په الله تعالی توکل وکړي او یواځې د الله تعالی څخه ویرېږي او ددښمن د لاپو شاپو څخه نه ویرېږي.

قوي ایمان لرونکی مسلمان باید هر وخت د کافرانو او فاسقانو مقابلي ته چمتو اوسئ او په خپل ایمان او اسلام باندې باوري وي او ددښمن لاپو شاپو ته هم چمتو وي.

د بدر صغرا د غزوي پر وخت هم کافرانو او فاسقانو مسلمانانو ته وویل چې ابو سفیان د ډیر لوی لښکر سره راغلی دی او تاسې د هغوی مقابله نشی کولای او جگړې ته مه وځئ، خو نبي عليه السلام وفرمایل: حسبنا الله ونعم الوكيل مونږ وځو. الله تعالی فرمایلي دي: (الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) آل عمران: (١٧٣) ترجمه:- هغه کسان دی چې وویل دوی ته (ځينو) خلقو چې: ببشکه (دمکې) خلق په تحقیق سره راټول شوي دي ستاسې (دجنگ) لپاره، نو وویرېږئ! له دوی نه (یا) په تحقیق سره ټول کړی یې دی (سامان د مقابلي) ستاسې لپاره؛ نو وویرېږئ له دوی نه، پس (دغو ویرولو) لا زیات کړ ایمان د دوی (یقین زړوتوب)، او وویل دوی: بس دی مونږ ته الله، او څومره ښه وکیل (جوړوونکی) دی (الله).

توضیح: یعنی هرکله چې مسلمان ته وویل شي چې دښمن مو قوي دی یا تاسې د جنگ او جگړې وړتیا نلری او ورته بل ډول تبلیغات وشي، نو داسې تبلیغات باید د مسلمان د ضعف او کمزورۍ باعث نشي، بلکې بالعکس په دې سره د مسلمان ایمان نور هم قوت ومومي.

د صحابه کرامو په وخت کې منافقانو به مسلمانان ویرول او ورته به یې ویل ستاسې د مقابلي لپاره ډیرې زیاتې لښکرې راغلي دي او ددغو لښکرو د جگړې نه وویرېږئ او له جگړې لاس واخلي، خو مسلمانانو دغو تبلیغاتو هیڅ التفات ونکړ او په الله تعالی توکل وکړ او له هغه څخه یې مرسته وغوښتله.

امام بغوي وايي { فَزَادَهُمْ إِيمَانًا } زیات کړ دغه خبرې د مؤمنان تصدیق، یقین او قوت. د تفسیر البغوي (٢/ ١٣٨)

نو قوي ایمان لرونکی مسلمان ددښمن په تبلیغاتو سره د هغه ایمان نور هم قوي کیږي .

د بخاري په روایت سره عبدالله بن عباس رضي الله عنه وايي چې {قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ} یوځل ابراهیم عليه السلام هغه وخت ویلی ؤ چې کله په اور کې اچول کیده او بل ځل نبي عليه السلام هغه وخت وویلو چې خلکو ورته وویل: (أن الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم) نو نبي عليه السلام وفرمایل: [حسبنا الله ونعم الوكيل]. تفسیر ابن کثیر / دار الفكر (١/ ٥٢٩)

په حدیث شریف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ اِحْرَاصٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزُ ». صحيح مسلم (٨/ ٥٦)

ژباړه:- د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: قوي مؤمن غوره دى او ډير الله تعالى خوښ دى د ضعيف مؤمن څخه او په دواړو کې خير دى، حرص وکړه په هغه څه کې چې تاته نفع در رسوي او کومک وغواړه له الله تعالى او عاجز کيږه مه .

امام نووي رحمه الله ددې حديث په شرح کې ليکلي دي: (وَالْمُرَادُ بِالْقُوَّةِ هُنَا عَزِيمَةُ النَّفْسِ وَالْقَرِيحَةَ فِي أُمُورِ الْآخِرَةِ ، فَيَكُونُ صَاحِبَ هَذَا الْوَصْفِ أَكْثَرَ إِفْدَامًا عَلَى الْعَدُوِّ فِي الْجِهَادِ ، وَأَسْرَعَ خُرُوجًا إِلَيْهِ ، وَذَهَابًا فِي طَلَبِهِ ، وَأَشَدَّ عَزِيمَةً فِي الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ ، وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَالصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِي كُلِّ ذَلِكَ ، وَاحْتِمَالَ الْمَشَاقِقِ فِي ذَاتِ اللَّهِ تَعَالَى) شرح النووي على مسلم (٩/ ١٩)

ژباړه:- مراد له قوت څخه دلته د نفس عزم دى او د آخرت په کارونو کې فکر کول دي ، نو ددې صفت خاوند د زيات اقدام والا وي په دښمن باندې په جهاد کې او ژر وتونکى وي دښمن ته (دمقابلې لپاره) او تيز وي په تلو کې د هغه په لټه کې او د کلک عزم خاوند وي په امر بالمعروف او نهی عن المنکر کې او په دې ټولو کارونو کې د کلک صبر خاوند وي او په تحمل د سختيو کې دالله تعالى په لاره کې (دالله د رضا لپاره)

٤- قوي ايمان لرونکی مسلمان بايد د کفارو او فاسقانو د تبليغاتو په مقابل کې په تقدير ايمان ولري او دا ومني چې دا شيطاني وسوسې او دسيسې دي او بايد په دې يقين ولري چې دا دښمن له طرفه تبليغاتي جگړه ده چې مخ په وړاندې وړل کيږي چې قوي مسلمان لره په کاردي چې د کافرانو او فاسقانو د تبليغاتو د تاثير لاندې رانشي.

کفري نړۍ تبليغات کوي چې په افغانستان کې د ولرې او بيکارۍ کچه زياته شوى ده. مونږ دا ايمان لرو او په دې ثابت ولاړ يو چې دانسانانو رزق په اسمان څخه په خپله اندازه مقرر دى ، نه کميږي او نه زياتيږي. کله چې افغانستان اشغال و د خلکو همدا حالت درلود او چې اوس اسلامي امارت حاکم دى هم د خلکو هماغه مخکنى حالت دى . د انسان د رزق فيصله د انسان د پيداښت څخه مخکې شوي وي او د کفر په وجود سره نه زياتيږي او نه پراخه کيږي. د رزق د پراخي او تنگي اسماني فيصله ده او ريښتنى مسلمان هغه دى چې په فقر، مرضونو او د جگړې پر خت صبر او ثبات ولري. الله تعالى فرمايلي دي: (وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ) الحجر: (٢١)

ترجمه:- او نشته هېڅ شيز مگر په نزد ځمونږ دي خزاني د هغه، او نه نازلوو (نه رالېږو) هغه شى مگر په اندازې معلومې سره (نه لږ نه ډېر، سم ځمونږ له حکمت او مصلحت سره).

د رزق خزاني الله تعالى ډيرى زياتې دي، خو د خپل ازلي علم په اساس خلکو ته يې په خپله اندازه ورکوي. په يو بل آيت شريف کې راځي (وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ) الشورى: (٢٧) که چيرې الله تعالى پراخه کړي رزق خپلو بندگانو باندې ، نو خامخا سرکشي به وکړي په ځمکه کې مگر نازلوي په هغه اندازه چې د هغه خوښه شي ځکه هغه په خپلو بندگانو خبردار دى او ليدونکى دى.

الله تعالى فرمايي: (وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) البقرة: (١٧٧)

ترجمه:- صبر کوونکو په سختيو او په رنځونو کې او په وخت د جنگ (په لاره د پاک الله) کې. او دغه (ستايلي شوي) هغه خلک دي چې صداقت يې کړى (په دين، متابعت د حق، او غوښتنې د نېکۍ کې) او دغه کسان همدوى دي پرهېز گاران (ځان ساتونکي له ناوړو بدو) اعمالو څخه).

توضيح: ريښتنى مسلمان هغه دى چې په فقر ، مرض او په جهاد کې صبر کوي او د (الصابرین) يې منصوب دى په کلمه د (امدح) سره . حافظ ابن کثير رح ددې آيت په تفسير کې ليکلي دي: صبر کوونکى دي په حالت د فقر کې او په حالت د مرض کې او په وخت د جگړې او دښمن سره په مخامخ کيدو کې او (الصابرین) کلمه په مدح سره منصوب ده او په صبر باندې د ترغيب لپاره د وجى دډڼه چې دا حالات ډير سخت دي. تفسير ابن کثير / دار الفكر (١/ ٢٦٠)

امام قرطبي رح وايي: الله تعالى ددوی صفت کړی دی په ریښتینولۍ او تقوی سره او وایې چې دوی په دین کې د جدیت خاوندان دي چې دا نهایت لوی صفت دی. تفسیر القرطبي (۲/ ۲۴۳)

{أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتِمُ الْبِأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ} البقرة: (۲۱۴)

ترجمه:- آیا گمان کوی تاسې (ای مؤمنانو!) چې نن به وځئ تاسو جنت ته ، حال دا چې راغلي به نه وي په تاسې باندې په مثل (دسختیو) د هغو کسانو چې تېر شوي دي پخوا له تاسې نه، چې رسیدلې وه دوی ته سختي (لکه فقر) او رنج، او گرځول شوي وو دوی (په سختیو سره) تر هغه پورې چې ویل به (هم) رسول او (هم) هغو کسانو چې ایمان یې راوړی وو سره له ده چې: کله به وي نصرت د الله؟ خبردار شی! او وری! چې بېشکه نصرت د الله نږدې دی (مؤمنانو ته).

توضیح: بل دا چې د قوی ایمان لرونکي مسلمان باید دا عقیده وي چې په دنیا کې پر مسلمان باندې مختلف امتحانات راوړي ترڅو دده دایمان او صبر د قوت اندازه معلومه شي .

امام واحدي ددې آیت په تفسیر کې لیکلي: (فعلموا بهذه الآية أنهم يبتلون فلما ابتلوا بالأحزاب علموا أن الجنة والنصر قد وجبا لهم إن سلموا وصبروا). الوجيز للواحدی (ص: ۸۶۲)

ژباړه:- (مسلمانان) په آیت سره پوه شو چې دوی به په ازیمېنت کې اچول کیږي ، کله چې غزوه خندق واقع شوه صحابه کرام پوهه شول چې جنت او کامیابي لازمي ده که چیرې دوی تسلیم شول (دالله فیصلې ته) او صبر یې وکړ.

۵- د اسلام او مسلمانانو په ضد د تبلیغاتو څخه موخه داده چې د اسلام او مسلمانانو څخه نړۍ ته بد انځور وړاندې کړي او د مسلمانانو ترمنځ اختلاف واچوي، قوی مسلمان باید هیڅکله ددوی د تبلیغاتو د اغیزې لاندې رانشی.

کافران او فاسقان په تبلیغاتو سره دوی غواړي چې د مسلمانانو ترمنځ وحدت، یووالی او ثبات له منځه یوسي او ددوی په منځ کې فساد او فتنې خپری کړي او په مسلمانانو کې تزلزل او وارخطایی رامنځ ته کړي.

لکه په غزوه تبوک کې ځینې منافقین د مسلمانانو سره جهاد څخه پاتې شول، الله تعالی نبي علیه السلام ته وفرمایل چې ددوی نه تلل ستاسو په گټه و ځکه که چیرې له تاسو سره جهاد ته تللی وای ، نو دمسلمانانو په منځ کې به قسما قسم فتنې را پورته کړی وی او د مسلمانانو تدبیرونه به یې گډ وډ کړی وای. الله تعالی فرمایلي دي: (لَوْ خَرَجُوا فَيْكُم مَّا زَادُوكُم إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ) التوبة: (۴۷)

ترجمه:- نو که وتلي وی دغه (منافقان) په (لښکر د) تاسې کې؛ نو نه به وو زیات کړي دوی تاسې ته (هیڅ شی) مگر شر، خرابي، فساد او چغلي او خامخا چابکی به کړې وه دوی په منځ ستاسې کې (په چغلی او نورو بدیو کې) حال دا چې غوښتله به دوی تاسې فتنه (ستاسې په منځ کې د دښمنۍ په اچولو او کافرانو څخه ستاسې په وېرولو کې).

توضیح: یعنې که چیرې دوی له تاسو سره وتلي وای ، نو ستاسې قوت به یې نه و زیات کړی، بلکې اچولی به یې ستاسو په منځ کې فساد. النکت والعیون - موافق للمطبوع (۲/ ۳۶۸) (وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ) او اچولی به یې و په صفونو ستاسو کې اختلاف ستاسې د جماعت د پاشلو لپاره. النکت والعیون - موافق للمطبوع (۲/ ۳۶۹)

اهل کتابو به ویل چې سهار ایمان راوړئ او چې مازیگر شي بیرته کافران شی، ترڅو په محمد صلی الله علیه وسلم باندې د مسلمانانو عقیده کمزوري شي او له اسلام څخه راوگرځي. الله تعالی فرمایلي دي: (وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَي الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ) آل عمران: (۷۲)

ترجمه:- او وویل یوې طائفې له اهل کتابو (بلې طائفې ته) چې ایمان یې راوړئ په هغه (قرآن) چې نازل کړی شوی دی په هغو کسانو چې مؤمنان دي، (یعنې ای کتابیانو ایمان راوړئ) په اول د ورځې کې او کافران شی (ای کتابیانو بیا) په آخر د ورځې کې لپاره د دې چې دوی (یعنې مؤمنان هم لکه کتابیان) (له ایمانه) و گرځي.

توضیح: حافظ ابن کثیر ددې آیت په تفسیر کې وایي: دا د یهودو چل و او غوښتل یې چې په کمزورو مسلمانانو باندې خلط او کډوډي راولي ددین په باره کې او هغه داچې دوی په خپل منځ کې مشوره وکړه چې دوی به د ورځې به اول کې دایمان اظهار وکړي او د مسلمانانو سره به د سهار لمونځ وکړي کله به چې شپه شوه بیرته به خپل دین ته واوړېدل ترڅو ناپوهه مسلمانانو ته وښايې چې د مسلمانانو په دین کې نقصان او عیب دی؛ ځکه دا یهود له اسلام څخه بیرته وگرځېدل. تفسیر ابن کثیر (۱/ ۴۵۸) دوی وایي په افغانستان کې د ښځو حقوق د پښو لاندې شوي دي!

مونږ وایو که چیرې دوی د ښځو د حقوقو واقعا طرفدار وي بیا په فلسطین کې په سل هاو ښځې دوی ولې شهیدانې کړي تردې پورې چې د کوڅو سپو یې غوښې وخورلې! ، په ټونو بمونه یې ورباندې واچول! له خپلو کورنو او مینو یې وویستلې! خوراک او څښاک یې ورباندې بند کړي و!

غریبان ولې د فلسطین په ښځو رحم نکوي او حقوقو ته توجه نکوي کوم چې په شرعي او وضعي قوانینو کې ور څخه ممانعت شوی دی او داسې کړنې جنګي جرمونه شمیرل شوي دي.

۶- قوی ایمان لرونکی مسلمان باید د کافرانو او فاسقانو د بدو تبلیغاتو په مقابل کې او په هره سختۍ او تکلیف یواځې الله تعالی ته رجوع وکړي او پر هغه توکل وکړي او له الله تعالی څخه مرسته او کومک وغواړي.

مسلمان په دې کلکه عقیده ولري چې عزت وړکونکی او ذلت وړکونکی ذات یواځې یو الله دی، که دالله خوبه شي بندگانو ته حکومت او نظام ورکوي او که یې خوبه شي حکومت ورڅخه بیرته اخلي او پرته د الله تعالی دارادې هیڅوک چاته کوم ضرر او نقصان نشي رسولی ، چې دالله اراده نه وي د کفارو ناوړه تبلیغات مسلمانانو ته هیڅ ضرر نشي رسولی. الله تعالی فرمایلي: (قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). آل عمران: (۲۶)

ترجمه:- ووايه (ای محمده!) يا الله (ای) مالکه د سلطنت (واکداره د پاچاهۍ!) ورکې ته سلطنت هر هغه چاته چې اراده وکړي (يا الله د ورکولو یې) او بېرته اخلي سلطنت له هر هغه چا څنې چې اراده وکړي (د بېرته اخیستو یې) او عزت ورکوي هر هغه چاته چې اراده وکړي (يا الله د عزت یې) او خوار ذلیل کوي هر هغه څوک چې اراده وکړي (دذلت یې) په لاس ستا کې (هر راز) خیر (ښېگنې) دي، بېشکه ته (يا الله) پر هر شي باندې ته قادر یې (هم په ورکولو ، هم په اخیستلو، هم په عزت، هم په ذلت).

توضیح: یو شاعر وایي: إِذَا كَانَتِ الْأَقْدَارُ مِنْ مَالِكِ الْمُلْكِ فَسَيَأْتِي عِنْدِي مَا يَسْرُ وَمَا يُبْكَِي

ژباړه:- کله چې تقدیرونه د مالک الملک ذات له طرفه دي، نو برابر دي زما په نزد هغه څه چې خوشحالول کوي او هغه څه چې ژړول کوي.

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مکه مکرمه فتح کړه او خپل امت ته وعده وکړه چې تاسې به فارس او روم هم فتح کوي کفارو او منافقینو وویل: (هیبهات هیبهات) دا ډیره لری خبره ده چې مسلمانان دې فارس او روم فتح کړي ځکه فارس او روم ډیره سخته ده چې د هغوی په خاوره باندې څوک غالب شي ، نو دا آیت نازل شو. الوجیز للواحدی (ص: ۲۰۵)

الله تعالی په بې شمیره آیتونو کې مسلمانانو ته په الله تعالی باندې د توکل کولو امر کړی دی. الله تعالی فرمایي:

(فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) التوبة: (۱۲۹)

ترجمه:- نو که و گرځېدل دا (خلق له ایمان راوړلو په تا باندې) نو ووايه: کافي دی ماته الله، نشته هیڅ لایق د عبادت مگر همدی دی، پر همدغه توکل کړی دی ما، حال دا چې رب د عرش لوی دی.

توضیح: که چیرې کفار ستا له همکارۍ او منلو څخه انکار وکړي نو ته په الله تعالی توکل وکړه او ووايه چې بس ما لره الله تعالی کافي دی.

د موسی علیه السلام په باره کې راځي چې هغه خپل قوم ته وويل که چېرې تاسې په رښتيا سره په الله تعالى ايمان راوړی وي ، نو په همدغه الله تعالى توکل وکړئ. (وقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ اِنَّ كُنْتُمْ مِّنْكُمْ بِاللّٰهِ فَاعْلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنَّ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ (۸۴) فَقَالُوا عَلٰى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ) يونس: (۸۵)

ترجمه:- او وويل موسی (مؤمنانو د خپل قوم ته کله چې اثار د خوف ښکاره شو)؛ ای قومه زما! که یی تاسې چې ايمان مو راوړی دی پر الله (چې خیر او شر او نور هر شی د ده په قدرت کې دی)؛ نو خاص پر هم ده تو کل وکړئ که یی تاسې مسلمانان (حکم منونکي د الله).

نو وويل دوی: خاص پر الله توکل کړی دی مونږ، ای ربه ځمونږه! مه گرځوه مونږ (سبب د) فتني (ضلالت) لپاره د قوم ظالمانو! ۷- قوی ايمان لرونکی مسلمان باید هيڅکله د کافرانو او فاسقانو په تبليغاتو عمل ونه کړي ؛ بلکې د هغوی تبليغات خالص درواغ وگڼي.

د کافرانو او فاسقانو د تبليغاتو خبرونو اوریدونکو لره په کار دي چې د هغوی تبليغات محض درواغ وگڼي او په اړه یې تحقیق او پلټنه وکړي او څه چې یې اوریدلي دي باور ورباندې ونه کړي او نه یې په خپرولو کې عجله و کړي؛ ترڅو د هغو خلکو له جملې څخه نشي چې هرڅه اوري هغه خپروي. الله تعالى فرمایلي دي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِيبُوهَا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِيْنَ} الحجرات: (۶)

ترجمه:- ای هغو کسانو چې تاسو ايمان راوړی، که چیرته راتگ وکړ تا سولره فاسق اوبدکار! په یوه خبر سره، نوتاسوښه تحقیق پکښی وکړی له جهته دویری ددی چه وبه رسوی تاسو یوه قوم لره ضرر اوتاوان په ناپوهی سره نو پس وبه گززی تاسو په هغه څخه سره چی مو عمل کړی دی خفه او پښیمانه.

باید په ټولو مؤمنانو نیک گمان ولرو او په خلکو د بد گمان څخه ځانونه وساتو، په ځانگړی توگه هغه خبرونه نه تصدیق کړو او باور ورباندې ونه کړو او نه یې نشر کړو چې د مسلمانانو پوری تړلی وي. په هغه څه باور په کار نه دی چې د کافر له خولی او یا له فاسق له خولی څخه وتلي وي. الله تعالى فرمایلي دي: {وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُوْلًا} الاسراء: (۳۶)

ترجمه:- او مه کوه پیروی دهغه کار چه نه وي په هغه باندې تاته پوه (قول وی که فعل) بیښکه غوږ او سترگه او زړه؛ هریو له دغو (دری وارو) دی چې پوښتنه به ورڅخه کولی شي.

باید قوی ايمان لرونکی مسلمان د اسلامي نظام او مسلمانانو د ټولني په اړه تبليغات بایزه ونه گڼي او خپاره یې نکړي. الله تعالى مونږ ته داسې لارښوونه کړی ده. (مَا يَكُوْنُ لَنَا اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتٰنٌ عَظِيْمٌ) النور: (۱۶) ژباړه:- چې ویلي وی تاسی نه ښایي مونږ ته دا کار چې خوله و خوځوو په دې خبره باندې، پاکي تاته ای ربه، دا دروغ دي ډیرلوی (چې ډیر تړلی شوي دي دمنافقانوله خوا).

اقول قولی هذا ، اسغفر الله لي ولکم ولسائر المسلمین

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته